

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Vladimir Timofti

Judecători Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Tăut Dorina și de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpata

Gluh Elena XXX, născută la XXX,
originară și domiciliată în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 18.07.2018 – 17.09.2018;

2. Instanța de apel: 11.10.2018 – 20.11.2018;

3. Instanța de recurs: 29.01.2019 – 18.06.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul central din 17 septembrie 2018, Gluh Elena a fost recunoscută vinovată și condamnată, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală:

- în baza art.290 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei;

- în baza art.217 alin.(3) lit.c) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani;

- în baza art.217¹ alin.(3) lit.f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani;

- în baza art.322 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatei Gluh Elena a cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că, la data de 31 ianuarie 2018, în cadrul percheziției autorizate la domiciliul inculpatei Gluh Elena din XXX, pe un raft, într-un portmoneu, au fost depistate un cartuș militar calibru 5,45x39 mm și un cartuș calibru 9x18 mm, iar potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-751 din 01.03.2018, cartușul militar calibru 5,45x39 mm, cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal dur și

cartușul calibru 9x18 mm, cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal moale, se atribuie la categoria muniții letale, util pentru tragere.

Tot la data de 31.01.2018, în cadrul percheziției autorizate, efectuate la domiciliul inculpatei Gluh Elena din XXX, pe o masă a fost depistat un container din plastic, în care era o masă vegetală uscată, fărâmițată de culoare verde. De asemenea, într-o sobă a fost depistată o bucată de pânză, în care era o masă vegetală uscată, fărâmițată, de culoare cafenie, iar într-o sticlă din plastic cu inscripția „Coca Cola” a fost depistată o substanță lichidă de culoare verde-cafenie cu miros specific. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-859 din 18.05.2018, masa vegetală de culoare verde, reprezintă substanță stupefiantă marijuană, obținută artizanal din plante de cannabis (cânepă). Cantitatea substanței stupefiante - marijuană constituie 14,783 gr. (masă uscată). Masa vegetală de culoare cafenie, cu miros de solvent organic, cu masa de 47,527 gr., reprezintă părți mărunțite ale plantelor de mac, tratate cu solvent organic, din care s-au extras alcaloizi stupefianți activi de opiu. Lichidul de culoare verde-cafenie, conține substanța stupefiantă extract de mac (produs obținut din paie de mac, bazată pe extracția alcaloizilor narcotici activi ai opiului cu apă sau alți solvenți organici). Cantitatea substanței stupefiante extract de mac este 0,14g (recalculat la reziduu uscat). Potrivit Hotărârii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, atât marijuana cât și paiele de mac, sunt incluse în Tabelul I - substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Totodată, potrivit Hotărârii Guvernului privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și plantelor, care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora nr.79 din 23.01.2006 și a listei nemijlocit, cantitatea de 14,783 gr. marijuană uscată constituie cantități mari, precum și cantitatea de 47,527 gr de paie de mac uscat, constituie cantități mari.

Tot ea, la data de 26 martie 2018, s-a prezentat la IP Căușeni, având cu sine un colet cu produse alimentare, pe care a solicitat să fie transmise concubinului său Zamisnii Andrei, care se deținea în IDP al IP Căușeni. În cadrul controlului coletului, într-o pungă cu eclere, a fost depistat un plic cu substanță solidă sub formă de pulbere de culoare albă. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-1691 din 02.05.2018, substanța solidă sub formă de pulbere de culoare albă, reprezintă - Tramadol, substanță psihotropă utilizată în scopuri medicinale. Masa substanței solide ce conține substanță psihotropă - Tramadol constituie 2,199 gr.

Tot ea, acționând în aceleași circumstanțe, la 26 martie 2018, a transmis substanță psihotropă - Tramadol în cantitate de 2,199 gr, în IDP al IP Căușeni, deținutului Zamisnii Andrei, prin tănuirea de la control.

3. La data de 28 septembrie 2018, împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gluh Elena să fie condamnată în baza art.290 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei; în baza art.217 alin.(3) lit.c) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 2 ani; în baza art.217¹ alin.(3) lit.f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani; în baza art.322 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei și în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de

circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani. De asemenea, să fie dispusă încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea examinării trasologice, constatările tehnico-științifice nr.34/12/1-R-859 din 18.05.2018 și nr.34/12/1-R-1691 din 02.05.2018, în mărime de 5460 lei.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și i-a aplicat inculpatei o pedeapsă prea blândă; - instanța, deși a enumerat circumstanțele pertinente stabilirii pedepsei, nu le-a apreciat în mod corespunzător și eronat a aplicat față de inculpată prevederile art.90 Cod penal; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată sentința în partea numirii pedepsei definitive, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatei Gluh Elena, în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani. În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei și a cheltuielilor judiciare.

Cu referire la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și i-a stabilit inculpatei o pedeapsă prea blândă.

Respectiv, ținând cont de prevederile art.61, 75-77 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor ușoare, mai puțin grave și grave, că au fost săvârșite cu intenție, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, de persoana inculpatei, de atitudinea acesteia față de cele săvârșite, că nu a conștientizat pericolul faptelor sale infracționale, că și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit categoria și termenul pedepselor penale pentru fiecare infracțiune în parte și pedeapsa definitivă, însă neîntemeiat a aplicat față de inculpată prevederile art.90 Cod penal, inculpata urmând a-și executa pedeapsa închisorii real. Or, doar așa pedeapsa stabilită va fi în măsură să-și realizeze scopul prevăzut de art.61 Cod penal, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională gravității infracțiunilor săvârșite.

Cu referire la argumentele procurorului privind respingerea de către prima instanță a solicitării privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare, instanța de apel, având în vedere prevederile art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, precum și art.143 alin.(1) pct.1) și 2) și alin.(2) Cod de procedură penală în vigoare până la 09.02.2018, a conchis că acestea sunt neîntemeiate, or, faptele inculpatei, prevăzute de art.290 alin.(1) și art.217 alin.(3) lit.c) Cod penal, pentru care au fost solicitate expertizele, au fost săvârșite până la intrarea în vigoare a modificărilor la art.143 Cod de procedură penală - 09.02.2018.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești, au declarat recursuri:

- la data de 28 decembrie 2018 - procurorul, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în partea cheltuielilor judiciare, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.227 și 229 Cod de

procedură penală și neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatei; - instanța eronat a stabilit că în privința solicitării procurorului sunt aplicabile prevederile art.143 Cod de procedură penală în vigoare până la data de 09.02.2018, fapt ce contravine prevederilor art.3 alin.(1) Cod de procedură penală și 16 alin.(2) din Constituție;

- la data de 09 ianuarie 2019 – avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpata, care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, invocând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța nu au dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și i-a aplicat inculpatei o pedeapsă prea aspră; - instanța eronat a conchis că aceasta urmează să execute real pedeapsa închisorii; - instanța de apel nu a ținut cont că cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, că anterior inculpata nu a mai comis alte infracțiuni, se căiește sincer pentru cele săvârșite, se caracterizează pozitiv la locul de trai.

6. Judecând recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Tăut Dorina și de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpata în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpata urmează a fi respins ca inadmisibile, iar cel declarat de către procuror admis din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit recursurilor, recurenții invocă drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel – procurorul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, iar avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpata – art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpată.

Colegiul reține că autorii recursului sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de recurenți la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul

făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor ușoare, mai puțin grave și grave, că au fost săvârșite cu intenție, de persoana inculpatei, de atitudinea acesteia față de cele săvârșite, că nu a conștientizat pericolul faptelor sale infracționale, că și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, că circumstanțe agravante nu au fost reținute, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, și corect a conchis că corijarea acesteia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, iar aplicarea art.90 Cod penal, nu va duce la atingerea scopului sus-menționat.

În context, Colegiul penal reține că recurenții invocă, precum că la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de circumstanțele cauzei cum ar fi faptul că inculpata și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, că anterior nu a comis alte infracțiuni, că se căiește sincer pentru cele săvârșite și se caracterizează pozitiv la locul de trai, și eronat a conchis că față de aceasta nu sunt aplicabile dispozițiile art.90 Cod penal.

În acest sens, Colegiul menționează că, reieșind din textul deciziei instanței de apel, contrar celor afirmate de către recurenți, circumstanțele cauzei, la care se fac referire, au fost luate în considerare de către instanță la numirea pedepsei și astfel, argumentele invocate de către recurenți nu pot fi acceptate întru casarea hotărârii judecătorești.

Totodată, Colegiul penal precizează că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speță, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele sus menționate, a considerat rațional ca inculpata să execute real pedeapsa stabilită, motivându-și soluția adoptată, indicând din care motive a ajuns la concluzia potrivit căreia, corijarea și reeducarea acesteia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale. Astfel că, instanța de apel, și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatei cu suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei inculpatei Gluh Elena, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, considerând că acesteia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunile normelor penale în baza cărora a fost declarată vinovată, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la argumentul recurenților, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției respective, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, în partea stabilirii pedepsei.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de

apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpată nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de către procuror.

Colegiul penal reține că în temeiul art.227 alin.(1) și (3), și art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor – rapoartele de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-751 din 01.03.2018, nr.34/12/1-R-1691 din 02.05.2018 și nr.34/12/1-R-859 din 18.05.2018, în mărime de 5460 lei, cerință respinsă de către instanțele de fond.

În motivarea hotărârii sale instanța de apel a indicat că cererea acuzatorului urmează a fi respinsă, pe motiv că faptele inculpatei, prevăzute de art.290 alin.(1) și art.217 alin.(3) lit.c) Cod penal, pentru care au fost solicitate expertizele, au fost săvârșite până la intrarea în vigoare a modificărilor la art.143 Cod de procedură penală - 09.02.2018.

Colegiul penal, considerând că poziția instanței este una greșită, menționează că potrivit art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Adică, legea procesual penală nu are caracter retroactiv.

Prin urmare, din start se conturează situația în care, instanța de apel, stabilind că faptele inculpatei au fost săvârșite până la intrarea în vigoare a modificărilor la art.143 Cod de procedură penală - 09.02.2018, a aplicat greșit legea procesual penală, or, sub incidența Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr.316 din 22.12.2017, cad nu faptele inculpatei, ci data efectuării expertizelor.

Astfel, instanța de apel urma să stabilească legea aplicabilă speței, fie cea în vigoare până la data de 09.02.2018, fie cea în vigoare după această dată, pornind de la data efectuării expertizelor.

În cazul în care instanța de apel va stabili că speței îi sunt aplicabile prevederile celei din urmă legi, cererea procurorului se va examina prin prisma prevederilor art.229 Cod de procedură penală.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Având în vedere că erorile de drept menționate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel în respectiva cauză urmează a fi casată în partea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel și recurs, să-și argumenteze clar concluziile, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să respecte prevederile art.394, 414 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) și 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpata Gluh Elena.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Tăut Dorina, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, pronunțată în cauza penală în privința inculpatei Gluh Elena, în partea cheltuielilor judiciare și dispune rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată, pronunțată la data de 18 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

18 iunie 2019

Dosarul nr. 1ra-535/2019

O P I N I E S E P A R A T Ă

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală (în cauza **Gluh Elena**)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2019 a fost adoptată în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată următoarea soluție: „Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Parpalac Aurelia în numele inculpatei și inculpata Gluh Elena.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Tăut Dorina, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, pronunțată în cauza penală în privința inculpatei Gluh Elena, în partea cheltuielilor judiciare și dispune rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin”.

2. Nu am susținut soluția adoptată și considerăm, că urmează a fi adoptată o soluție de respingere a recursului procurorului.

2.1. Considerăm că motivele și argumentele pe care le-a pus instanța de recurs la baza soluției de casare a hotărârii instanței de apel nu au fost invocate de către procuror

nici la una dintre etapele examinării cauzei.

Casând decizia instanței de apel, Colegiul penal și-a expus considerentele, că cheltuielile judiciare în speță ar putea fi încasate din contul inculpatului, deoarece legislația de procedură penală (art. 227, 229) prevede posibilitatea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare legate de înfăptuirea la caz a expertizelor, dând indicații instanței de apel să-și motiveze hotărârea pronunțată.

Disponând rejudecarea cauzei în partea examinării laturii civile a cauzei cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de recurs, în opinia mea, nu a ținut cont de faptul, că nici la una dintre etapele examinării cauzei procurorul nu a adus careva argumente legale, precum și probe, care ar confirma posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Procurorul nu a invocat aceste argumente nici la depunerea recursului, indicând doar că, în opinia sa, potrivit legii cheltuielile urmează a fi încasate din contul inculpatului, dar n-a specificat din care considerente a ajuns el la această concluzie și ce circumstanțe le invocă în acest sens.

Astfel, considerăm, că instanța de recurs a admis un recurs nemotivat, întemeindu-și soluția pe argumente neinvocate de către recurent la nici un dintre etapele desfășurării procesului penal.

Cu această ocazie, menționăm că, instanța de recurs, casând decizia instanței de apel, a intenționat să modifice practica judiciară existentă prin care se respingeau solicitările procurorului de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că legislația în prezent permite dispunerea încasării acestora din contul inculpatului.

Cu referire la acest subiect vrem să menționăm că, în opinia noastră, legislația actuală cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului nu este clară, deoarece nu stabilește într-un mod explicit temeiurile și condițiile de încasare a acestora din contul inculpatului, precum și faptul cui îi revine sarcina probației în acest sens, iar instanța de recurs nu a adus o claritate în această privință, deși în joc este respectarea drepturilor inculpaților la un proces echitabil.

Judecători

Nadejda Toma

Victor Boico